

III. Прѣцѣнка на сировия статистически материалъ за 1910 година.

За да се знае степента на пълнотата и на вѣрността на събраниятѣ данни, отъ които е съставена настоящата *Криминална статистика*, както и да се ориентира читателя върху стойността на отпечатаните цифри при използването имъ, Главната дирекция на статистиката намѣри за необходимо да даде слѣдната малка критична прѣцѣнка на добития сировъ материалъ за 1910 год. Прѣцѣнката на материала е направена въ двѣ направления: 1) по отношение на неговата пълнота, или изчерпателностъ; 2) по отношение на неговото качество.

1. Пълнота на сировия материалъ.

Основното изискване, на което трѣба да отговаря всѣка една статистика е, както се знае, да бѫде тя изчерпателна по отношение на наблюдението и разработката. Обаче, тая изчерпателностъ е относителна, а не абсолютна, особено пъкъ, когато се касае до социалните статистики. И тая относителностъ се простира, както до обектите, тѣ и до самото броене на единични явления и факти.

Извѣстно е, че почти никога една статистика не е въ състояние да даде абсолютно точния брой на явленията, които иска да обхване. При всѣко статистическо наблюдение сѫ неминуеми пропущането на извѣстенъ брой случаи на наблюдаваното явление, както и двойното броене на едни и сѫщи случаи. Тия грѣшки и пропущания сѫ възможни и при най-строга и безукоризнена организация на статистическото наблюдение. По тоя начинъ, въпросътъ за изчерпателността се прѣвръща въ въпросъ за колкото е възможно по-голямо приближение къмъ действителността. Степента на това приближение зависи отъ маса условия, прѣди всичко отъ общата култура на населението, както и отъ оная на агентитетъ на статистиката, а така сѫщо и отъ традицията и възпитанието по отношение чувството на добросъвѣтностъ и дѣлгътъ къмъ статистиката. И нека се прибави, че изчерпателността изобщо се уголѣмява съ постепенното насаждане на традицията и практиката у агентитетъ за събиране сировъ статистически материалъ, съ старостъта, тѣй да се каже, на една статистика.

Като се има прѣвидъ отъ една страна казаното на стр. VI и VIII, а отъ друга, че между агентитетъ на статистиката за събиране свѣдѣнія за листа се явиха общинските и административни власти, самитъ обвиняеми лица и често неподготвениятъ административенъ персоналъ при сѫдлищата, отъ трета — новостъта на работата, — явно става, каква опасность заплашаваше изчерпателността на ново прѣприетата криминална статистика.

Всичко това наложи нуждата отъ специаленъ контролъ въ Дирекцията на статистиката, чрѣзъ който тя взе всички мѣрки за да се прѣдотвратятъ изпрѣчилите се прѣпятствия и да достигне потрѣбната изчерпателностъ, която да позволи да се публикуватъ събраните свѣдѣнія като официална статистика. И Дирекцията може да заяви, че е достигнала една напълно задоволителна изчерпателностъ. Естествено, общитъ съобразения, които изтѣкнахме по-горѣ, ни даватъ право да прѣдполагаме, че и по отношение броя и на дѣяніята и на лицата, дѣлата за които сѫ били окончателно свѣршени прѣзъ 1910 год., нашата криминална статистика, както въобще и други иѣкои статистики, е платила данъкъ на неизчерпателността. Сѣ трѣба да се допусне, че е възможно да липсватъ между картите за обвиняеми лица до 5%. Наистина, Главната дирекция на статистиката употреби тукъ всички възможни мѣрки, за да прѣдотврати подобни опущения и тя дѣржи формаленъ отговоръ отъ всички сѫдлища, че сѫ изпратили изчерпа-

телно свѣдѣнія за всички случаи прѣзъ 1910 год. Обаче, въпрѣки това формално заявление, получено въ Дирекцията отъ всички сѫдлища още прѣзъ срѣдата на 1911 год., откриваха се въ послѣдствие случаи, за които бѣ пропуснато да се давать своеувѣрѣнно свѣдѣнія, и които допълнително се изпращаха отъ сѫдлищата.

Като се говори за изчерпателностъ на криминалната статистика, трѣбва да се отбѣлѣжи и друго едно обстоятелство, нарушащо тази изчерпателностъ, което впрочемъ се явява общъ органически недостатъкъ на всички криминални статистики — неотбѣлѣзване на неоткрититѣ отъ властта прѣстѫпни дѣянія. Броятъ на дѣяніята, които не дохождатъ до знанието на сѫдебните власти, е различенъ въ разните страни и зависи, както отъ навика на населението да търси съдѣйствието на властта за откриването имъ, тѣй и отъ организацията на полицията, особено за ония прѣстѫпления, които се прѣбелѣзватъ ex officio.

Друго едно по-значително нарушение на изчерпателността на данните въ нашата статистика се отнася до свѣдѣніята за броя на прѣдишните осуждания. Извѣстно е, че за да има пълни и изчерпателни свѣдѣнія за прѣдишните осуждания на обвиняемите лица, трѣбва да бѫде добрѣ организирана службата на бюрата за сѫдимостъ. Обаче, тая служба у насъ, както е известно, още не е достигнала оная степень на уредба, която е необходима за да може да усъжда напълно, както на Министерството на правосъддието, така и на Дирекцията на статистиката. Споредъ мнѣнието на сѫдии и отъ собствения опитъ на Главната дирекция, се констатира, че нашите сѫдлища не могатъ да знаятъ всичките прѣдишни осуждания при всѣкой случай на обвиняемо лице. Особено това е вѣрно за ония случаи, когато лицето е било осуждено по-рано отъ друго сѫдлище.

Изчерпателността на другите свѣдѣнія, които се събиратъ съ листа за съдѣнія, е значително по-голяма и напълно удовлетворителна. Това се вижда отъ малкия, сравнително, брой на лицата и дѣяніята, които сѫ помѣстени въ графитъ „непоказано“.

Всичко горѣзложено мотивира мнѣнието на Дирекцията, че по отношение на изчерпателността си, събраниятъ сировъ статистически материалъ за *Криминалната статистика* прѣзъ 1910 год. е задоволителенъ.

2. Качество на сировия материалъ.

И въ качествено отношение можемъ да кажемъ за сировия материалъ, събрани за криминалната статистика прѣзъ 1910 г., сѫщото, което казахме и за изчерпателността му: той е напълно задоволителенъ, за да се обработи и публикува въ статистика.

Недостатъците му сѫ слѣднитѣ:

Възрастъта. Споредъ парежданята на Главната дирекция на статистиката, сѫдлищата трѣбва да посочватъ въ листа за съдѣнія точно датата на раждането на обвиняемото лице. Обаче, не въ всички случаи сѫдлищата бѣха въ състояние да изпълнятъ това, понеже мнозина отъ обвиняемите заявявали, че не помнятъ точно датата на раждането си и, спѣдователно, не могатъ да я кажатъ на сѫда. Точно е показана възрастъта на лицата по-млади отъ 25 години възрастъ. Въобще за всички ония лица, ражданята на които сѫ записани въ сѣмейните регистри, данните за възрастъта сѫ точни. За останалите лица възрастъта е показана приблизително, въ много случаи въ крѣгли години.

Обаче, въ свѣдѣніята сѫ били допуснати и грѣшки отъ по-другъ характеръ: понѣкога въ листа за съдѣнія